

OBOSTRZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* obostrzył sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nabrać ostrego kształtu: Takowego vmárłego nigdy ia nie widział/ twarz sie nie przemieniła/
bárwy nie stráciłá/ oczy nie opádły nos sie nie obostrzył lkorá nie fthwárdziáá. *HistRzym* 17.

Formacje współrdzenne cf OSTRZYĆ.